

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci exekúcie oprávneného **Š. B.**, bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. P. M., advokátom v D., proti povinnému **J. Š.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 70 775,80 Sk (2 349,32 eura) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3 Er 1444/2007, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. mája 2008, sp. zn. 10 CoE 43/2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 16. mája 2008, sp. zn. 10 CoE 43/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dolný Kubín uznesením zo 16. novembra 2007, č.k. 3 Er 1444/2007-22, EX 167/2007, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, zamietol námietky povinného proti exekúcii. Dospel k záveru, že povinný namieta vecnú nesprávnosť rozhodnutí, ktoré sú podkladom pre vykonanie exekúcie, a teda jeho námietky neobsahujú skutočnosti, ktoré by robili exekúciu neprípustnou.

Krajský súd v Žiline uznesením zo 16. mája 2008, sp. zn. 10 CoE 43/2008, odvolanie povinného odmietol ako oneskorene podané. Mal za to, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené podľa § 47 ods. 2 O.s.p. Vychádzal z toho, že podľa doručienky bol prvý neúspešný pokus o doručenie uznesenia vykonaný 26. novembra 2007, druhý pokus 27. novembra 2007. Následne bola zásielka ten istý deň, t.j. 27. novembra 2007, uložená na pošte. Povinný si zásielku vyzdvihol až 12. decembra 2007, teda po uplynutí trojdňovej úložnej lehoty, ktorej posledný deň, 30. november 2007, sa považuje za deň doručenia zásielky. Keďže posledný deň na podanie odvolania, 15. december 2007, pripadol na sobotu, v zmysle § 57 ods. 2

O.s.p. sa posledný deň pre podanie odvolania posunul na pondelok, 17. decembra 2007. Povinný podal odvolanie na poštovú prepravu 28. decembra 2007, teda po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty. Odvolanie by bolo podané oneskorene aj v prípade, ak by sa za deň doručenia bral 12. december 2007, teda deň, kedy si povinný zásielku fyzicky vyzdvihol. O trovách konania rozhodol (analogicky) podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný. Žiadal exekučné konanie ako bezdôvodné zastaviť. Uviedol, že Okresný súd Dolný Kubín a následne Krajský súd v Žiline porušili ust. § 120 a nasl. O.s.p., keď ním predložené dôkazy nedostatočne zhodnotili. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 25. novembra 2005, sp. zn. 9 C 1747/1998 nepochybne vyplýva, že navrhovateľ (v tomto konaní povinný) bol vlastníkom hydraulickej ruky typ H., ale žalobnému návrhu nebolo vyhovené len z dôvodu, že navrhovateľ si náhradu škody uplatnil až na pojednávaní konanom 8. júla 2005, kedy subjektívna premlčacia lehota už uplynula. S takýmto zdôvodnením okresného súdu sa nemôže stotožniť a pridržiava sa svojho vyjadrenia v odvolaní voči tomuto rozsudku. Nárok v žiadnom prípade nemôže byť premlčaný. Vo veci rovnako pochybili i orgány činné v trestnom konaní. Postupom súdov a orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušeniu zákona, v konaní neboli dostatočne vyhodnotené všetky dôkazy, ktorými podložil vlastníctvo k veciam, ktoré boli predmetom tohto konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, preto sa prípustnosť dovolania posudzuje podľa ustanovení § 239 O.s.p. a § 237 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie

stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednáwanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie povinného, nie je v zmysle § 239 O.s.p. dovolanie proti nemu prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého je dovolací súd povinný vždy skúmať, či konanie pred odvolacím, respektíve aj prvostupňovým súdom nie je postihnuté vadou uvedenou v § 237 O.s.p., skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. (rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny

úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námitkam, je prípustné odvolanie.

V predmetnej veci súd prvého stupňa zamietol námietky proti exekúcii uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník. O odvolaní sa teda malo konať a rozhodnúť v zmysle § 374 ods. 4 veta tretia O.s.p., t.j. mal rozhodovať sudca Okresného súdu Dolný Kubín, do oddelenia ktorého vec napadla. Následne pochybil aj krajský súd, keď o odvolaní povinného rozhodol, hoci na to nebol vecne príslušný.

Tým, že o odvolaní povinného rozhodoval ako odvolací súd krajský súd bola povinnému odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá závažnú procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Táto skutočnosť nielenže zakladá prípustnosť jeho dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takouto vadou nemožno pokladať za zákonné.

S ohľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 16. mája 2008, sp. zn. 10 CoE 43/2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najmä treba skúmať, či odvolanie povinného bolo podané včas, vrátane preverenia okolností riadneho doručovania, či vo veci možno založiť fikciu doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p., respektíve či doručovanie netrpí inými vadami. Len riadne doručenie rozhodnutia, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok, je spôsobilé vyvolať plynutie lehoty na podanie tohto opravného prostriedku.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková